

Pia Kjærsgaards grundlovstale

Taler

Pia Kjærsgaard
Formand for Dansk Folkeparti

Dato

5. juni 2004

Sted

Lykkesholm Slot, Fyn

Der er meget langt fra en idyllisk fynsk slots-idyl i juni 2004 og en dansk Grundlovsfest med sange, musik og flag - og til en vild og forrevet og blodig strand i Normandiet i juni 1944.

Der er langt - såvel i geografisk afstand som i historisk afstand.

Ikke mindst er der meget langt i den mentale afstand.

Og alligevel er der nøje sammenhæng mellem de to begivenheder.

Det, der skete for 60 år siden, da et par hundrede-tusinde allierede soldater - på én gang angste og forventningsfulde - blev sat i land eller nedkastet fra tusindvis af skibe og fly, er nemlig en af de væsenligste årsager til, at vi i dag på denne forsommerdag kan samles i vort eget selvstændige land - i fred og frihed.

Soldaterne døde i tusindvis på Frankrigs kyster - og i de 11 måneder, der fulgte efter, indtil man endelig i maj måned 1945 havde nedkæmpet ufriheden - som dengang var den tyske nazisme.

Og det er vores forpligtelse at sørge for, at de unge mennesker, der dengang satte livet ind, ikke bliver glemt.

Da det allermest gjaldt stod en hel generation af unge mænd og kvinder klar og udviste mod og menneskelig kvalitet, der blandt andet betød, at vi i dag er sammen her i fred og frihed.

Alene i USA var 16 millioner i de år i en eller anden form for uniform - i hær, fly eller flåde - som kystvagt, i handelsflåden, til bevogtnings- og overvågningsopgaver.

I Rusland var der endnu flere - og i det britiske imperium talte man ligeledes mandskab i millioner.

På D-Dag gik soldaterne i land i britiske uniformer, i amerikanske uniformer, i polske, franske og norske uniformer.

Også danskere var der med dengang i juni 1944 på Normandiets kyster.

Men ikke med Dannebrog på uniformen.

Og i morgen, på 60-års dagen for D-Dag, når statsoverhovederne fra de allierede lande mødes på Nordmandiets kyster, er Danmarks statsoverhoved ikke inviteret med.

For sådan blev i sidste ende resultatet af den politik, der i årene op til og under Anden Verdenskrig var blevet ført af socialdemokratiske og radikale regeringer.

Man siger, at der intet nyt er under solen.

I hvert fald kan jeg konstatere, at stod det til vor tids socialdemokrater og radikale, var Dannebrog heller ikke i dag repræsenteret i kampen mod ufriheden.

I dag er terroristerne ikke altid så let genkendelige som i 1940erne, hvor de gik

med skrårem og støvler og talte tysk. Eller som i 1960erne, hvor de også gik med skrårem og støvler og talte russisk.

I dag klæder terroristerne sig som dig og mig - og taler forskellige sprog - herunder dansk.

Men terroristernes mål og midler er de samme - dengang og nu.

Det drejer sig om at skabe frygt.

Det drejer sig om masse mord på civile.

Det drejer sig om dominans, om forskruet ideologi, om diktatur, om ensretning.

Det drejer sig om at skabe ufrihed.

Modsat drejer det sig for os, der står for frihed, om ikke at underkaste os.

At vi tager kampen op.

At vi ikke overgiver os.

Og i dag kan vi altså med stolthed ranke ryggen og sige:

Dannebrog er med !

Når Taleban skal nedkæmpes.

Når Saddam Hussein skal nedkæmpes.

Når Hibz-ut-Tahrir, når Hamas og når Al-Queda skal nedkæmpes.

Som på strandene i Normandiet for 60 år siden er der også i dag danske soldater med.

Men denne gang er det under Dannebrog - i en dansk uniform.

Ikke takket være Socialdemokraterne og De Radikale.

Men på trods af Socialdemokraterne og De Radikale.

Jo, vi kommer ikke let til sikkerhed og frihed....

Og når vi først mener, at vi har fået fat på friheden, siver den hurtigt væk mellem fingrene på os. Hver generation skal kæmpe for at holde den fast for at kunne give den videre til den næste generation.

Ligeså vanskeligt det er at holde fast på friheden - ligeså vanskeligt er det at genkende ufriheden, når den ind i mellem popper op.

For ufriheden vil altid dukke op i nye forklædninger - altid i nye indpakninger. Og nogle af indpakningerne kan ligefrem se indbydende og attraktive ud, så det er absolut nemt at blive forvirret.

Ufriheden kan for eksempel klæde sig ud som et sted, hvor alle er lige, hvor ingen sulter, hvor vi har rent drikkevand, hvor alle tjener det samme og alle lægger pengene i en fælles kasse - og nyder efter evne og modtager efter behov.

Eller ufriheden kan klæde sig ud som et sted, hvor alle frit kan gøre lige præcis hvad han eller hun vil. Skulke fra arbejde, hvis man vil det - hoppe og danse, hvis man vil det. Hvor enhver er sin egen lykkes smed. Og hvor alt er spændende og foregår i overhalingsbanen.

For i øjeblikket pakker ufriheden sig ind i et overordnet projekt ved navn Den Europæiske Union - med det tillokkende tilnavn "Fredens Europa".

Her har vi at gøre med et projekt, hvor der virkelig er uoverensstemmelse mellem det varedeklarationen hævder på indpakningen og den reelle vare, der ligger inden i...!

Der påstås at være demokrati - men magten udøves af en tillukket, ikke-

folkevalgt kommissions-elite.

Det hævdes, at der er orden i regnskaberne - men meget er præget af svindel, korrupsion og nepotisme.

Der tolkes på alle tænkelige sprog - men ordrene udstedes kun på tysk og fransk.

Det påstås, at også små lande har noget at skulle have sagt. Virkeligheden kender vi kun alt for godt.

Man siger, at der er veto-ret, men Gud nåde og trøste det land, der bruger den.

Det siges, at man bekæmper grænseoverskridende kriminalitet - men har i virkeligheden givet op overfor grænseoverskridende kriminalitet. Ikke mindst fordi der ikke er nogen grænser mere!

Der er i hvert fald ingen grænser for hvor meget der fordrejes på varedeklarationen for at få solgt den fordærvede vare inden i.

Men heldigvis lader det til, at danskerne med mange års erfaring i EU-folkeafstemninger efterhånden har fået god forståelse for, at der er vældig stor forskel på, hvad EU giver sig ud for at være - og hvad EU i virkeligheden er !

Vores egen Mogens Camre har i gennem fem gode år gjort sit yderste for at afdække hele dette utrolige cirkus. Har har med stor dygtighed været i stand til overfor den danske offentlighed at udrede de ofte meget komplicerede og meget uigennemsigtige forhold, der kendetegner Strasbourg og Bruxelles.

Mogens Camre har med sin store indsigt og gennemslagskraft skabt respekt om Dansk Folkeparti - og han har været den ægte danske stemme i parlamentet.

Han har gjort det klart, at Dansk Folkepartis stemme ikke kan undværes nede i Europa.

Dansk Folkepartis formål med at stille op til valg på søndag - til et parlament, som vi egentlig helst så nedlagt, er igen at kunne stå vagt om danske interesser og det danske folks interesser, og vi går til valg næste søndag med det formål igen at blive repræsenteret.

I har min garanti for, at Dansk Folkepartis kommende repræsentation i Europa-Parlamentet fortsat vil være den ægte danske stemme i parlamentet og i parlamentets udvalg.

Med hensyn til valget på søndag er jeg faktisk bare en lille smule bekymret!

Jeg er bekymret for, at man kalder Europa-Parlamentsvalget det ligegyldige valg. Ja, en avis mente sågar, at det var fuldstændig uden betydning, hvem der blev Danmarks 14 nye parlamentsmedlemmer.

Jeg er bekymret ved udsigten til at en stor del af den danske vælgerbefolkning spås at blive hjemme, når der stemmes på søndag.

For uanset vi kan lide det eller ej øges Europa-Parlamentets indflydelse på din og min dagligdag år for år - og dermed er det vigtigere end nogensinde, at de parlamentarikere, der herfra sendes derved, er nogle, der vil tale på vegne af Danmark og for det danske folk.

For 10-15 år siden var det fuldstændig ligegyldigt, hvem der blev sendt derved som Danmarks repræsentanter. Parlamentet var dengang aldeles uden indflydelse - alt afgørende foregik i EU-Kommissionen og i Ministerrådet.

Det ville være lykkeligt for Danmark, hvis det stadig var sådan, for dermed ville Folketinget til enhver tid kunne blokere for beslutninger, der berørte dansk selvstændighed og var til skade for danske interesser.

I dag er alt det forandret, og såfremt den nye EU-Forfatning indføres, bliver Europa-Parlamentets magt endnu større.

Jeg vil derfor opfordre til, at alle møder frem og stemmer den 13. juni. Brug den demokratiske ret og undgå, at EU-fanatikerne vælges. Dansk Folkepartis kandidater er modstandere af Den Europæiske Union, og arbejder for danskernes interesser.

Så...: Stem på søndag! Tag familien med - og tag gerne 10-20 gode venner med!

Og husk, at du stadig kan nå at brevstemme på alle landets rådhus, såfremt I allerede nu ved, at I på søndag skal på familiebesøg, i sommerhus eller til stranden!

Som nogle af jer sikker har læst, har Dansk Folkeparti i gennem længere tid været på kollisionskurs med VK-regeringen om indfødsretslovene.

Og i går på Folketingets sidste dag inden den mødefri periode revnede det: Da stemte vi for første gang i mod et lovforslag fra regeringen på udlændingeområdet, og dermed har vi fra Dansk Folkepartis side lagt op til et meget hedt efterår for VK-regeringen, når det gælder udlændingene.

Jeg vil ikke gå så meget i detaljer omkring den sprække, der nu er kommet i et ellers hidtil fortræffeligt samarbejde med regeringen.

Kun kort sige, at det er vores klare opfattelse, at den aftale, vi indgik med regeringen om hvem, der skulle have dansk statsborgerskab i bund og grund er blevet misligholdt.

Aftalen siger, at man for at man kan få dansk indfødsret skal have et forsvarligt kendskab til dansk og at man skal have kendskab til dansk kulturhistorie og samfundsforhold. Men vore to medlemmer af Folketingets Indfødsretsudvalg, Søren Krarup og Jesper Langballe kunne ved selv at overvære en række eksaminationer konstatere, at dette slet ikke var tilfældet. Folk som næsten ikke kunne udtrykke sig på dansk, gik glat igennem prøven. Historie og kultur blev der slet ikke spurgt om. Alle bestod simpelthen...

Dermed har regeringen forsømt sin opgave - nemlig at sørge for at loven bliver implementeret og at loven bliver overholdt. Det er det, vi har meddelt regeringen.

Og det tal, der på så glimrende vis var bragt ned til under 2.000 statsborgerskaber om året, er langsomt begyndt at stige igen. Alt tyder på at det alene i år ender på omkring de 10.000 nye statsborgerskaber.

Det vil Dansk Folkeparti ikke acceptere...!

Det skal blive interessant at se, hvor dette bærer hen.

Men jeg vil herfra utvetydigt advare statsministeren:

- Hvis han på udlændingeområdet begynder at vise slaphed....

- Hvis han begynder at ødelægge det gode og fornuftige samarbejde med Dansk Folkeparti på udlændingeområdet....

- Hvis han begynder at sive over mod Lykketoft og Jelved og Holger K. og

Pernille Rosenkrantz-Theil...

--- så ved han hvad der venter ham..!

--- så vil Dansk Folkeparti vide at straffe ham.

--- og så vil vælgerne vide at straffe ham ved næste folketingsvalg.

Fra mig skal derfor lyde en opfordring til statsministeren:

Kom nu til fornuft, statsminister. Det begyndte lige at gå så godt på udlændingområdet, og Danmark var endelig kommet på den rette kurs. Der er da ingen grund til at ødelægge det hele...

Jo, det bliver - når nu sommeren er vel overstået forhåbentlig med en guldmedalje til Danmark i EM i fodbold - og forhåbentlig med en masse danske medaljer ved OL i Athen -- en på mange måder spændende tid, vi går i møde.

Og det er så godt som sikkert, at når vi mødes igen næste gang har vi ikke alene et EU-parlamentsvalg overstået, men måske også et folketingsvalg.

Og når vi mødes næste gang er vi godt inde i et rigtigt fest-år. For nogle af os ovenikøbet et dobbeltfestår: H.C. Andersen fylder 200 år - og Dansk Folkeparti fylder 10.

For nu at tage H.C. Andersen først - han er jo, det må jeg tilstå, lidt mere kendt ude i den store verden end Dansk Folkeparti...:

Her på Lykkesholm Slot spiller han jo en særlig rolle. Og han betegnede simpelthen Lykkesholm Slot som det smukkeste sted på Fyn. Og sådan noget er jo meget, når det kommer fra en fynbo...

Jeg giver ham ubetinget ret. Og området her ved slottet - ja også det er noget helt specielt. Det er ikke helt forkert at sige, at "Danmarks vugge" står et eller andet sted netop her i det sydøstlige hjørne af Fyn. Kig jer omkring, når I kører herfra - der er masser af oldtidsminder - blandt andet en af landets flotteste langdysser ude ved Lindeskov Mark - og kæmpehøjene, ja, de ligger nærmest på rad og række.

Her på slottet taler også historien - omend den noget yngre historie, og flere af

Danmarks bedste og mest spændende familier har haft deres hjem her. Blandt andre altså familien Lindegaard, som var værter for H.C. Andersen, mens han ferierede her i en række somre i 1830'erne, og hvor han i et brev til en ven kunne konstatere, at "...her på Lykkesholm flokkes de unge damer om mig...".

Jeg tror, at han ville have nydt det, hvis han havde været her i dag!!

--- Og på trods af Dansk Folkepartis 10 års jubilæum bliver 2005 selvfølgelig hovedsagelig H.C. Andersen-året. Det kan vi ikke - og det vil vi ikke hamle op med.

Men - bare vent: Vi skal nok vide at gøre noget helt specielt ud af os selv i år 2005. Der pågår allerede et omfattende arbejde med at finde ud af, hvordan vi bedst og mest festligt kan fejre at vi har været med i 10 år.

Og hvilke ti år har det ikke været for Dansk Folkeparti...!

Jeg føler i hvert fald meget stærkt, at vi absolut har gjort en forskel i dansk politik - og at det i høj grad nu er takket være os, at Danmark på mange måder igen er blevet et foregangsland i Europa.

Den udlændingepolitik, vi konsekvent har slået til lyd for, er nu begyndt at blive en realitet.

Ikke alene i Danmark. Nej, i dag kopieres den også eksempelvis i Holland, ligesom der arbejdes intenst på at gøre den til lov i Storbritannien. På samme måde slår vores unions-skeptiske holdning igennem rundt om i Europa - i takt med at virkeligheden begynder at melde sig.

Dansk Folkeparti er igennem vore knapt 10 år ofte blevet betegnet som et negativt parti.

Et parti, der siger nej - og er "imod".

Men vi er imod, fordi vi er for noget andet - og den historie - hvad vi er for - fortælles aldrig.

Eksempelvis var jeg imod euroen - og stemte nej.

Men det var jeg jo nødt til, sådan som spørgsmålet på stemmesedlen var

formuleret.

Men spørgsmålet kunne ligeså godt have været formuleret på en anden måde:

"Vil du bevare den danske krone?"

Og så havde jeg stemt "ja", og var blevet en positiv og glad ja-siger....

Bare et lille eksempel. Men værd at have i baghovedet hele tiden at holde sig for øje:

Vi ved præcis, hvad vi er imod. Men det er langt mere vigtigt at vide, hvad vi er for.

Og jeg er for at forsvare min nation.

Jeg er for et frit og selvstændigt Danmark, hvor det danske folk bestemmer

udviklingen.

Jeg er for et land, hvor folk kan færdes i tryghed.

- Og så er jeg i øvrigt for sang og musik - og for at være sammen med glade og smilende mennesker....

Det er Grundlovens festdag i dag. Vi ved at vi har en god Grundlov. Lad os nu også få en god fest!

Tags

Dansk Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pia-kjaersgaards-grundlovstale-2004>